



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5127/2019
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Живковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради утврђења, вредност предмета спора 209.750,00 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3602/19 од 09.05.2019. године, у седници одржаној 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужене.

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Београду Гж 3602/19 од 09.05.2019. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 285/19 од 21.12.2018. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и одлучено да је тужилац власник непокретности по основу одржаја, све ближе описано у ставу 1. те изреке. Ставом 2. изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 21.995,00 динара.

На првостепену пресуду тужена је преко законског заступника изјавила жалбу.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 3602/19 од 09.05.2019. године жалба тужене је одбачена као неблагоприятна.

Против правноснажног другостепеног решења тужена је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 78/18) и утврдио да је ревизија тужене основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У решењу другостепеног суда се наводи да је жалба изјављена 19.02.2019. године, а да је тужена пресуду примила 01. фебруара 2019. године. Последњи дан рока за изјављивање жалбе против пресуде за тужену је био 18. фебруар 2019. године. Како је тужена жалбу изјавила 19.02.2019. године, то је сходно члану 389. став 1. ЗПП жалбу одбацио као неблаговремену.

Против решења другостепеног суда тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. У ревизијским наводима тужена истиче да је жалба благовремена. У прилог својих тврдњи приложен је и извештај – копија пријемног листа поште од 18. фебруара 2019. године за Државно правобранилаштво из којег се може закључити да је жалба везано за предмет П 630/17 предата пошти дана 18.02.2020. године. То указује на околност да је другостепени суд погрешно применио члан 104. став 2. и члан 367. став 1. и члан 389. став 1. ЗПП.

Наиме, на полеђини оригинала жалбе стоји штампил Основног суда у Великој Плани где је констатовано да је пошиљка предата поштом дана 19.02.2019. године, али се у списима предмета не налази коверта у којој се налазила жалба и на којој је морао стајати печат поште.

Према члану 104. став 2. ЗПП је прописано да се дан подношења поднеска упућеног суду преко поште препорученом пошиљаком или упућен телеграфским путем сматра као дан подношења суду.

Из изложеног произилази да другостепени суд није имао у виду све чињенице неопходно потребне за правилну оцену да ли је жалба тужене благовремена или не, а што је све резултирало и погрешном применом члана 104. став 2. ЗПП.

У поновном поступку другостепени суд ће имати у виду изнете наводе Врховног касационог суда и приликом одлучивања о жалби тужене узеће у обзир све неопходно потребне чињенице и оценити предложене доказе ради правилног извођења закључка о благовремености поднете жалбе тужене и донеће на закону засновану одлуку.

На основу члана 416. став 2. у вези члана 403. став 3. и члана 420. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић